

گزارش یک مورد پانکراتیت خودایمنی با تابلوی اولیه سرپانکراس

دکتر فرشاد شیخ اسماعیلی^۱، دکتر محمدرضا قدیر^۲، دکتر رضا انصاری^۳، دکتر فاطمه عطاری^۴، دکتر محمد باقری^۵

^۱ پژوهشگر، دانشگاه علوم پزشکی کردستان

^۲ استادیار، دانشگاه علوم پزشکی قم

^۳ دانشیار، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۴ پژوهشگر، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۵ استادیار، مرکز تحقیقات بیماریهای گوارش و کبد، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

پانکراتیت خودایمنی اختلال نادری است که امکان دارد به صورت انسداد مجاري صفراوی مشترک نمایان شود. بیمار، آقای ۷۵ ساله‌ای بود که به علت دل دردهای مکرر و زردی همراه با افزایش بیلی روین و آلکالن فسفاتاز سرمی و مشاهده هتروژنیته سرپانکراس در سی‌تی اسکن و اتساع مجرای صفراوی داخل و خارج کبدی، بیماری وی سرطان سرپانکراس تشخیص داده شد و استنت مجرای صفراوی مشترک گذاشته شد. بیمار به علت ادامه دردهای مکرر مراجعت کرد، ولی با توجه به طبیعی شدن بیلی روین و آلکالن فسفاتاز سرمی در سیر بیماری، شاخصهای طبیعی توموری و افزایش قابل توجه IgG4 و آنتی‌بادی ضد‌هسته‌ای برای بیمار آندوسونوگرافی انجام شد و از هتروژنیته سرپانکراس نمونه برداری به عمل آمد. در پاتولوژی نمونه‌های به دست آمده از سرپانکراس، فیبروز همراه با آنفلتراسیون لنفوپلاسماسیتیک بدون شواهدی از بدحیمی گزارش شد. نهایتاً بیمار، با تشخیص پانکراتیت خودایمنی تحت درمان قرار گرفت و استنت مجرای صفراوی مشترک نیز خارج شد.

کلیدواژه: پانکراتیت خودایمنی، دل دردهای مکرر، هتروژنیته سرپانکراس

گوارش / دوره ۱۲، شماره ۲، تابستان ۱۳۸۶، ۱۰۲-۱۰۴

تاریخ پذیرش: ۸۶/۶/۵

تاریخ اصلاح نهایی: ۸۶/۶/۳

تاریخ دریافت: ۸۶/۲/۱۲

مقدمه

پانکراتیت خودایمنی بیماری نادری است که تاکنون فقط در چند کشور دنیا گزارش شده است.^(۱) این بیماری، یک اختلال اولیه پانکراس است و با سایر بیماریهای خودایمنی، از قبیل سیروز صفراوی اولیه^{*}، آرتربیت روماتوئید^{**}، سارکائیدوز^{***}، بیماری التهابی روده^{****} و ویبتیلگو^{*****} ارتباط دارد.^(۲) بیماری به طور شایع، خود را به صورت دردهای شکمی خفیف و تکرارشونده، انسداد مجرای صفراوی و مجرای پانکراس و تواند پانکراس که می‌تواند با سرطان یا لنفوم پانکراس اشتباہ شود، نشان می‌دهد.^(۳) این بیماری، اگرچه نادر است، اما تشخیص درست آن از عوارض پیشرفت بیماری و جراحی غیرضروری جلوگیری می‌کند.

شاخصهای تشخیصی تعریف شده توسط مایوکلینیک یک یا چند مشخصه زیرا دارای باشند^(۴):

۱. بافت‌شناسی تشخیصی

۲. مشخصات مربوط در تصویربرداری رزونانس مغناطیسی (MRI) یا سی‌تی اسکن شکم همراه با افزایش سطح نویسنده مسئول: تهران، خیابان کارگر شمالی، بیمارستان دکتر شریعتی، مرکز تحقیقات گوارش و کبد

تلفن: ۸۸۰۱۲۹۹۲ نامبر: ۸۸۰۱۲۹۹۲

E-mail: ghadir@ddrc.ac.ir

۳. پاسخ به درمان با کورتن درمورد تظاهرات پانکراسی یا تظاهرات خارج پانکراس

مشخصات تصویربرداری این بیماری در سی‌تی اسکن، شبیه MRI است و عمدتاً به صورت بزرگی منتشر یا موضعی پانکراس مشاهده می‌شود.^(۵) همچنین درکلائزیوپانکراتوگرافی آندوسکوپیک رتروگرید^{****} می‌تواند به صورت تنگی مجرای صفراوی مشترک نمایان شود که افتراق آن را از سرطان پانکراس براساس این روشهای تصویربرداری به تنهایی غیرممکن می‌سازد.^(۶) غلظت سرمی ایمونوگلوبولین نوع G4 در این بیماری بالا می‌رود و سطح سرمی بالاتر از ۱۳۵ نانوگرم در دسی لیتر، حساسیت و بیزگی بسیار بالایی در افتراق این بیماری از سرطان پانکراس دارد.^(۷)

اگرچه افزایش سطح سرمی ایمونوگلوبولین نوع G4 و مشخصات رادیولوژیک همراه با پاسخ درمانی به کورتن از شاخصهای تشخیصی این

★ primary biliary cirrhosis

★★ rumatoid arthritis

★★★ sarcoidosis

★★★★ inflammatory bowel disease

★★★★ vitiligo

★★★★★ magnetic resonance imaging

★★★★★★ retrograde endoscopic cholangiaopancreatography

دل دردهای مکرر و پانکراتیت خودایمنی

شکل ۱- مشاهده هتروژنیته سر پانکراس و اتساع مجرای صفراوی داخل و خارج کبدی در سی تی اسکن قبل از درمان

مجرى صفراوی داخل و خارج کبدی، یک ناحیه هیپوکو[★]★★★★★ دوسانتی متی در سر پانکراس گزارش گردید. از این ناحیه، آسپیراسیون و نمونه برداری به عمل آمد که نشان دهنده آسیب شناسی فیبروز همراه با آنفیلتراسیون سلولهای التهابی بدون شواهد بدخیمی بود. یافته های سلول شناسی نیز این نتایج را تأیید کردند.
نهایتاً بیمار با تشخیص پانکراتیت خودایمنی، تحت درمان با پردنیزولون قرار گرفت و به علت پاسخ درمانی مطلوب، پس از دو ماه استنت مجرای صفراوی مشترک بیمار نیز خارج شد.
همچنین پس از دو ماه، سی تی اسکن اسپیرال شکمی با ماده حاچ خوراکی و وریدی و با تأکید روی ناحیه سر پانکراس، کاملاً طبیعی گزارش شد و در پاتولوژی نمونه های به دست آمده از سر پانکراس، فیبروز همراه با آنفیلتراسیون لنفوپلاسماسیتیک بدون شواهدی از بدخیمی گزارش شد (شکل ۲).

بحث

پانکراتیت اتوایمیون، یک نوع نادر پانکراتیت مزمن است که اتیولوژی آن با یافته های بالینی، بافت شناسی و مورفولوژیک مشخص می شود^(۳) و اخیراً آن را به عنوان یک بیماری سیستماتیک با آنفیلتراسیون لنفوپلاسماسیتیک که با چند بیماری اتوایمیون دیگر همراه است، توصیف می کنند.
بروز این بیماری در بعضی مناطق به ویژه در زبان در حال افزایش است (۹) و در کره و امریکا نیز دیده شده است.

تظاهرات بالینی پانکراتیت اتوایمیون عموماً با اشکال مختلف

★ spiral

★★ dosity

★★★ heterogen

★★★★ tenderness

★★★★★ diapheragmatic hernia

★★★★★★ endoscopic ultra sonographic

★★★★★★ hypo echo

بیماری می باشد، اما نمونه برداری از بافت پانکراس برای اثبات تشخیص لازم است.^(۴) یافته های بافت شناسی در نمونه برداری پانکراس شامل ارتضاح سطح های التهابی لنفوپلاستیک و فیبروز متراکم است.^(۴)

معرفی بیمار

بیمار آقای ۷۵ ساله ای بود که به علت دل دردهای مکرر قسمت فوقانی شکم، در بیمارستان بستری شده بود. دل دردهای بیمار از حدود یک سال و نیم قبیل شروع شده که تحت بررسی های تشخیصی قرار گرفته بود. با توجه به الگوی انسدادی آنزیمه های کبدی، اتساع مجرای صفراوی داخل و خارج کبدی در سونوگرافی و سی تی اسکن اسپیرال ★ شکم با کنتراست خوراکی و تزریقی وریدی (شکل ۱)، که دانسیته ★ سر پانکراس را هتروژن ★★ و احتمالاً ناشی از سرطان سر پانکراس گزارش کرده بود، برای بیمار یک استنت پلاستیکی مجرای صفراوی مشترک گذاشته شد. در معاینه جسمانی بیمار حین بستری، به جز نواحی ویتلیگوروی دستها و گردن همراه با حساسیت خفیف قسمت فوقانی شکم در لمس ★★★ نکته دیگر وجود نداشت. نتایج آزمایش های بیمار قبل از گذاشتن استنت به شرح زیر بودند:

AST: ۱۱۰ U/L Bil (T): ۴/۵ mg/dl

ALT: ۱۲۰ U/L Bil (D): ۲/۵ mg/dl

AlkPh: ۵۴۰ U/L Amylase: ۴۵۰ IU

نتایج آزمایش های بیمار بعد از گذاشتن استنت به شرح زیر بودند:

WBC: ۴۱۰۰ mm³ در هر Bil (D): ۰/۲ mg/dl

HGB: ۱۱ g/dl Amylase: ۱۰۰ IU

MCV: ۷۶ fl Serum Iron: ۲۵ mg/dl

ESR: ۳۶ mm/h TIBC: ۴۶۸ U/L

BUN: ۱۸ mg/dl IgG4: ۱۷۷ ng/ml

Cr: ۱ mg/dl CA19-9: ۸ ng/ml

AST: ۲۱ U/L CEA: ۸ ng/ml

ALT: ۱۰ U/L CA125: ۱۶ ng/ml

AlkPh: ۲۵۰ U/L αFP: ۲/۵ ng/ml

Bil (T): ۰/۶ mg/dl

با توجه به وجود خون مخفی در مدفوع، کم خونی ناشی از فقر آهن و سوزش سر دل، برای بیمار آندوسکوپی فوکانی انجام شد که رخمهای قسمت تحتانی مری همراه با فتق دیافراگمی ★★★★ گزارش شد و با تشخیص اولیه ازو فاژیت ناشی از برگشت اسید معده، نمونه برداری به عمل آمد که آسیب شناسی، تشخیص فوق را تأیید کرد. همچنین نتیجه کولونوسکوپی بیمار نیز طبیعی گزارش شد. در سونوگرافی مجدد، اتساع خفیف تا متوسط مجرای صفراوی داخل و خارج کبدی مشاهده شد. برای بیمار، سونوگرافی آندوسکوپیک آنجرام شد که به جز اتساع

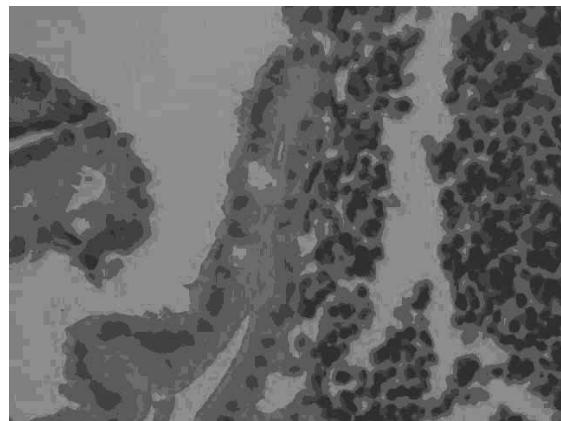
پانکراس در آنها گذاشته شده بود، گزارش شده است.^(۱۲)
در مطالعه‌ای دیگر، پانکراتیت اتوایمیون به عنوان معمول ترین بیماری خوش خیم، که در آن بیماران با تشخیص آدنوکارسینوم پانکراس تحت عمل جراحی پانکراتودئونوکوتومی قرار گرفته بودند، گزارش شده است.^(۸)
تشخیص قطعی پانکراتیت اتوایمیون با آزمایش‌های رادیولوژیک تشخیصی مثل سی‌تی اسکن (به شکل باریک شدن مجرای پانکراتیت و ادم پارانشیمال پانکراس)^(۸) و MRI (به شکل گسترش فوکال با منتشر پانکراس -سوسیسی شکل- همراه با فقدان طرح عروقی، کلیسیفیکاسیون یا تجمع مایع دور پانکراس، باریک شدن مجرای پانکراتیت اصلی و توسعه هلالی سر پانکراس) انجام می‌پذیرد.^(۱۳)
پانکراتیت اتوایمیون به طور معمول به درمان با کورتیکواستروئید جواب می‌دهد. میزان پاسخ از ۱ تا ۴ ماه متغیر است. بیماران معمولاً از نظر ایمونولوژیک (افزايش سطح سرمي IgG4) و با سی‌تی اسکن در حين درمان پیگیری می‌شوند.

نتیجه‌گیری

پانکراتیت اتوایمیون، بیماری‌ای است که تشخیص آن با مجموع شاخصهایی از جمله تظاهرات پانکراسی، تصویربرداری و تظاهرات خارج پانکراسی داده می‌شود و برای افتراق قطعی آن از آدنوکارسینوم پانکراس، انجام بیوپسی از پانکراس همراه با افزایش سطح سرمی IgG4 و پاسخ به کورتیکواستروئید برای تأیید یافته‌های رادیولوژیک ضروری به نظر می‌رسد.^(۴) اگرچه این بیماری نادر است، اما تشخیص درست آن از عوارض پیشرفت بیماری و جراحی غیر لازم جلوگیری می‌کند.^(۴)

References

1. Kim KP, Kim MH, Lee SS, Seo DW, Lee SK. Autoimmune pancreatitis: It may be a world wide entity. *Gastroenterology* 2004; 126: 1214.
2. Kamisawa T, Egava N, Nakajima H. Autoimmune pancreatitis is a systemic autoimmune disease. *Am J Gastroenterol* 2003; 98: 2811.
3. Garber t, Farrell TJ. Autoimmune pancreatitis: Time for a single women clature. *Gastroenterology* 2004; 126 (suppl 2): 255.
4. Chari ST, Smyrk TC, Levy MJ, Topazian MD, Takahashi N, Zhang L, et al. Diagnosis of autoimmune pancreatitis: The Mayo Clinic Experience. *Clin Gastroenterol Hepatol* 2006; 4: 1010.
5. Erens I, Vanbekevoort D, Vansteenbergen, W, Van Hoe, L. Autoimmune pancreatitis associated with primary sclerosing cholangitis: MR imaging findings. *Eur Radiol* 2001; 11: 1401.
6. Hyodo N, Hyodo T. Ultrasoundographic evaluation in patients with autoimmune-related pancreatitis. *J Gastroenterol* 2003; 38: 1155.
7. Egawa N, Irie T, tu Y, Kamisawa T. A case of autoimmune pancreatitis with initially negative auto antibodies turning

شکل ۲- فیبروز همراه با انفیلتراسیون لنفوپلاسماسیتیک بدون شواهدی از بدخیمی در پاتولوژی

(پانکراتیت ملایم، پانکراتیت عودکننده حاد، تنگیهای مجرای صفر او و پانکراتیت با یک تظاهر بالینی مثل کلانژیت اسکلروزن اولیه و یک توده پانکراس قابل اشتباه با سرطان پانکراس) بروز می‌یابند.^(۱۰)
همچنین بیماری پانکراتیت اتوایمیون حاد می‌تواند علاوه بر تظاهرات عمومی بیماری، بادردهای شکمی متناوب نادر، از دست دادن وزن، یرقان و یک الگوی انسدادی آزمونهای کبدی (افزايش نامتناسب AlkPh و افزایش ناچیز آمینوترانسفرازها)، که این تظاهرات در بیماران با سرطان پانکراس یا کلانژیوکارسینوم هم دیده می‌شوند، بروز کند.^(۱۱)
در یک مطالعه در ژاپن، پانکراتیت اتوایمیون در دو بیمار مرد با تظاهر یرقان انسدادی که برطبق مطالعات رادیولوژیک تشخیص سرطان سر

- positive during the clinical course. *Dig Dis Sci* 2003; 48: 1705.
8. Gumbs AA, Kim J, Kiehna E, Brink JA, Salem RR. Autoimmune pancreatitis presenting as simultaneous masses in the pancreatic head and gallbladder. *JOP* 2005;6: 455-9.
9. Okazaki K. Autoimmune pancreatitis is increasing in Japan. *Gastroenterology* 2003; 125: 1557.
10. Hirano K, Shiratori Y, Komatsu Y. Involvement of the biliary system in autoimmune pancreatitis: A follow-up study. *Clin Gastroenterol Hepatol* 2003; 1:453.
11. Varadarjulu S, Cotton PB. Autoimmune pancreatitis: Is it relevant in the west? *Gastroenterology* 2003; 125: 1557.
12. Servais A, Pestieau SR, Detry O, Honore P, Belaiche J, Boniver J, et al. Autoimmune pancreatitis mimicking cancer of the head of pancreas. *Acta Gastroenterol Belg*. 2001; 64: 227-30.
13. Eerens I, Vanbekevoort D, Vansteenbergen W, Van Hoe L. Autoimmune pancreatitis associated with primary sclerosing cholangitis: MR imaging findings. *Eur Radiol* 2001; 11:1401.

Case Report: Autoimmune Pancreatitis Mimicking Cancer of the Head of Pancreas

ABSTRACT

Autoimmune pancreatitis (AIP) is a rare disorder that may be present as common bile duct stricture.

The patient was a seventy-year-old man with presentations as recurrent abdominal pain and jaundice, elevated Billiobin (Bil) and elevated Alkaline Phosphatase (ALKP) in association with the presence of heterogeneity of the pancreatic head and dilated intra and extra hepatic bile ducts in CT.

Such clinical features confirmed the diagnosis of cancer the head of pancreas, therefore, was taken common bile duct stent for him.

The patient came back with continuation recurrent abdominal pain and normal (Bil, ALKP and tumor markers) but remarkable elevated IgG4 and anti nuclear antibody. The patient was biopsied of heterogeneity of the Pancreatic head by Endoscopic Ultra Sonographic (EUS)-guided.

In the pathology of the pancreatic head, was observed fibrosis with Lymphoplasmacytic infiltration without the presences of malignancy.

Finally, the patient was treated with the diagnosis of autoimmune Pancreatitis and was gone out bile duct stent. *Govaresh/ Vol. 12, No. 2, Summer 2007; 102-104*

Keywords: Autoimmune pancreatitis, Recurrent abdominal pain, Heterogeneity of the pancreatic head

Sheikhesmaili F
Digestive Disease Research
Center, Medical Sciences
University of Tehran

Ghadir MR
Qom University of Medical
Sciences

Ansari R
Digestive Disease Research
Center, Medical Sciences
University of Tehran

Attari F
Digestive Disease Research
Center, Medical Sciences
University of Tehran

Bagheri M
Digestive Disease Research
Center, Medical Sciences
University of Tehran

Corresponding Author:
Mohammad Reza Ghadir,
Digestive Disease Research
Center, Shariati Hospital,
Kargar-Shomali Ave., Tehran,
Iran.
Telefax: +98 21 88012992
E-mail: ghadir@ddrc.ac.ir